

De relatie tussen doden in Abidjan en het afval is niet meer na te gaan

Een leuk boekje van Jaffe Vink, maar geen 'leuk' onderwerp natuurlijk (NRC Handelsblad, 28 oktober). Was er nu een relatie tussen de gedumpte lading van de Probo Koala en de doden in Abidjan of niet?

Vink raakt een thema dat onze samenleving steeds dieper doorwoekert. Wij zetten elkaar onder steeds grotere druk. Bedrijven moeten elk jaar meer winst maken. Hoe, is minder belangrijk. Journalisten moeten scoren, anders verkoopt hun krant minder, waarheidsgetrouw of niet. Wetenschappers moeten publiceren tot eer en meerdere glorie van hun universiteit en schrijven daarom eerder 'veel' dan 'goed'

En die relatie tussen dat afval en die doden? Dat valt niet meer na te gaan. Ik geef Vink hierin gelijk: de situatie ter plekke was chaotisch, mensen leven op een vuilnisbelt. Je moet ter plekke geweest zijn om het te kunnen vaststellen.

Jammer dat de auteur dan doorslaat. Er zat dan misschien geen H₂S in, maar het afval was wel een H₂S-bom en door reactie van de *caustic soda* met aanwezig vocht was er ook hitte, waardoor wel degelijk H₂S vrijkomt. En als je dan al op een vuilnisbelt leeft en je weerstand is al niet best, dan ben je wel veel eerder slachtoffer dan een gemiddelde gezonde Nederlander!

Gegeven deze situatie in Ivoorkust en elders in Afrika hebben we nog wel een taak te verrichten in deze wereld. Maar wel op basis van juiste feiten, dat punt heeft Vink duidelijk gemaakt

Had Trafigura het afval niet naar Afrika mogen verschepen en daar dumpen: nee, dat hadden ze niet mogen doen en daar ging het toch om. De rechterlijke uitspraak daarin is gelukkig kraakhelder.

PROF.DR. JACOB DE BOER
Instituut voor Milieuvraagstukken, Vrije Universiteit
Amsterdam

Ontwikkelingslanden zijn vooral gebaat bij werk, werk en nog eens werk

Staatssecretaris Knapen (Buitenlandse Zaken, CDA) heeft besloten driehonderd miljoen euro subsidiegeld ter beschikking te stellen aan het Nederlandse bedrijfsleven om hun activiteiten in ontwikkelingslanden te financieren. Hoewel Knapen duidelijk aanzegt dat dit geld bedoeld is om ontwikkeling op gang te brengen en niet om omzet en rendement van het Nederlandse bedrijfsleven te spekken, heb ik nog niet kunnen ontdekken hoe hij die doelstelling gaat meten. De indicatoren en beoordelingscriteria voor die ontwikkelingsrelevantie zijn niet te vinden.

Daarnaast is het frappant dat het nieuwe ontwikkelingsbeleid van Knapen even buiten haakjes wordt gezet. Hij heeft wel strak ingezet op een reductie tot vijftien landen en vier centrale thema's, maar nu even niet. Bij de eerste gelegenheid dat de staatssecretaris zijn oproep tot focus en concentratie van inspanningen inhoud kan geven, wordt die oproep ingeslikt.

Dat is jammer, want ik ben overtuigd van het belang van het bedrijfsleven voor ontwikkelingssamenwerking. Er is voor ontwikkelingslanden nauwelijks een grotere uitdaging dan het creëren van werk, werk en nog eens werk (en dus inkomen). Alleen ondernemerschap kan dat realiseren.

Maar juist omdat het belang zo groot is, kunnen we niet tevreden zijn met losjes inzetten van geld voor het stimuleren van bedrijvigheid. In het kader van ontwikkelingssamenwerking mag toch minstens de vraag gesteld worden of het echt bijdraagt aan een beter bestaan van mensen aan de onderkant van de samenleving. En of we dat ook ergens aan kunnen zien en meten.

Hoe je dat doet? Ontwikkelingsorganisaties hebben daar ruime ervaring in.

RENÉ GROTENHUIS
Algemeen directeur Cordaid